

หัวข้อวิจัย	แบบจำลองความเสี่ยงการเกิดโรคมุมิแพ้ในเด็กปฐมวัย
ผู้ดำเนินการวิจัย	ดร.พรทิพย์ เดชพิชัย ดร.ณัฐกฤตา สุวรรณทีป ดร.สิรวัดธ์ เรืองช่วย ตู้ประกาย ดร.จิราภรณ์ พงษ์โสภาน
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปี พ.ศ.	2559

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดโรคมุมิแพ้ในเด็กปฐมวัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งสำรวจกับผู้ปกครองหรือผู้ดูแลหลักของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 0 ปี ถึง 6 ปี ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลหลักของเด็กปฐมวัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 398 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลจากการสำรวจพบว่า ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลหลักของเด็กกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.82 มีอายุอยู่ในช่วง 21-40 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ในปัจจุบันทำธุรกิจส่วนตัว รายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 20000 บาท/เดือน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง/ผู้ดูแลหลักของเด็กกลุ่มตัวอย่าง คือ สมรสอยู่ด้วยกัน ซึ่งคู่สมรสส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และปัจจุบันทำธุรกิจส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์เป็นพ่อแม่ของเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่าง

บุตรหรือเด็กในความดูแลของผู้ปกครอง/ผู้ดูแลหลัก มีประวัติเป็นโรคมุมิแพ้ ร้อยละ 42.46 และมีพี่น้องสายตรงของบุตรหรือเด็กในความดูแลมีประวัติเป็นโรคมุมิแพ้ ร้อยละ 20.10 และมีสมาชิกในครอบครัวมีประวัติเป็นโรคมุมิแพ้ ร้อยละ 21.86 เด็กกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีพี่น้องรวมจำนวน 1 - 2 คน ประวัติการกำเนิดพบว่า เด็กคลอดตามธรรมชาติและคลอดตามกำหนด น้ำหนักแรกคลอดไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติและไม่มีปัญหาแทรกซ้อนหลังคลอด มารดามีอายุมากกว่า 17 ปี เมื่อตั้งครรรภ์ ส่วนข้อมูลการเลี้ยงดูของเด็กกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เลี้ยงดูเด็กด้วยนมผสมร่วมกับนมมารดา และได้รับวัคซีนครบตามเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข การดูแลเด็กก่อนเข้าโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่จะเลี้ยงดูเอง

ข้อมูลการเจ็บป่วย พบว่า เด็กกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 73.12 และมีโรคประจำตัว เช่น ภูมิแพ้ หอมหืด เป็นต้น ลมชัก โลหิตจาง มะเร็ง ร้อยละ 23.62 ซึ่งส่วนใหญ่จะรับการรักษาต่อเนื่อง โดยเข้ารับการรักษาเป็นประจำที่สถานพยาบาลภาครัฐ จากการสอบถามประวัติการเจ็บป่วยในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เคยป่วยเป็นไข้หวัด โดยภาพรวมผู้ปกครอง/ผู้ดูแลหลักประเมินสุขภาพของเด็กกลุ่มตัวอย่าง ว่า มีสุขภาพแข็งแรงดี

สภาพแวดล้อมของเด็กกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิกในบ้าน 4-6 คน ลักษณะของบ้านพักที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่อยู่ในเขตเทศบาล มีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว และ

ตั้งอยู่ในซอยในหมู่บ้านห่างจากถนนใหญ่ มีจำนวนห้องนอน 1-2 ห้อง ไม่มีการใช้เครื่องปรับอากาศในห้องนอน ไม่มีการใช้เครื่องฟอกอากาศในบ้าน ไม่มีการจุดธูปในบ้าน ไม่มีสัตว์เลี้ยงในบ้าน ไม่มีคนสูบบุหรี่ในบ้าน และข้อมูลมลพิษหลักที่มีอยู่รอบบ้านและโรงเรียนของเด็ก คือ ควันรถ

ข้อมูลการวินิจฉัยการเป็นโรคภูมิแพ้โดยแพทย์ของเด็กกลุ่มตัวอย่าง พบว่าได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคภูมิแพ้ ร้อยละ 25.88 โดยได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น ภูมิแพ้ หอบหืด แพ้อาหาร เป็นต้น และเด็กส่วนใหญ่ได้รับการวินิจฉัยจะเป็นโรคภูมิแพ้มาแล้วเป็นระยะเวลา 1 ปี และในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา เด็กเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจากโรคภูมิแพ้ จำนวน 1 ครั้ง ในการประเมินระดับความรุนแรงการเป็นโรคภูมิแพ้ของเด็กกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคภูมิแพ้ พบว่า อาการที่เด็กกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี ไม่เกิน 2 ครั้ง / สัปดาห์ คือ เหนื่อยง่ายและหอบ ไอขณะนอน ไอเมื่อสัมผัสฝุ่นควัน คัดแน่นจมูก น้ำมูกไหล และผู้ปกครอง/ผู้ดูแลหลัก ประเมินว่าเด็กส่วนใหญ่มีอาการระดับรุนแรงมาก และพบว่าสิ่งกระตุ้นสามอันดับแรกที่ทำให้เกิดอาการ คือ ควันบุหรี่ หรือควันพิษต่าง ๆ อุณหภูมิ ความชื้นบริเวณที่อาศัย และ ฝุ่นจากพรม หมอน ผ้าปูที่นอน ตามลำดับ และพบว่า สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ส่วนใหญ่ทำให้เกิดอาการ คัดจมูก และ ไอจาม และพบว่าบริเวณที่มักจะเจอสิ่งกระตุ้นที่จะทำให้เกิดอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจ คือ บริเวณนอกบ้านพัก เช่น โรงเรียน ห้างสรรพสินค้า ตลาด ฯลฯ

พฤติกรรมในการป้องกันอาการภูมิแพ้แก่เด็กโดยผู้ปกครอง/ผู้ดูแลหลักของเด็กกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคภูมิแพ้ พบว่า ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลหลักมีพฤติกรรมในการป้องกันอาการภูมิแพ้ให้กับเด็กในระดับมากที่สุดในการปฏิบัติตามแผนการรักษา และ ด้านการดูแลสุขภาพ และมีระดับการปฏิบัติในระดับมากสำหรับด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นให้เกิดอาการ

งานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการให้ความรู้อย่างต่อเนื่องกับผู้ดูแลหลักและสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับ การใช้ยา การจัดการสิ่งแวดล้อม การหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้น เป็นต้น เพื่อให้การดูแลเด็กมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

Research Title	Risk Model of Allergy in Early Childhood
Researcher	Porntip Dechpichai, Ph.D. Natthakitta Suwannateep, Ph.D. Sirawan Ruangchuay Tuprakay, Ph.D. Jiraporn Pongsopa, Ph.D.
Organization	Faculty of Science and Technology Suan Dusit University
Year	2016

The purpose of this research was to study the factors that influence the incidence of allergies in young children in Surat Thani by surveying Parents or primary caregivers of young children aged 0 to 6 years old. Sample was 398 parents / primary caregivers of young children in the province. This research was conducted using questionnaire as tool and frequency, percentage, mean, standard deviation. The research findings were as follow.

Parents / guardians of children were mostly female, 64.82 percent, aged 21-40 years old. Most of them graduated in undergraduate, currently self-employed. Their household income was less than 20,000 baht / month. Their marital status was marriage. Their spouses were a graduate degree, and currently self-employed. The majority of respondents were parents of young children.

Allergy history of respondent's children, sibling of children and family member were 42.46, 20.10 and 21.86 percent respectively. Most of the children were male and there are 1-2 siblings in total. Sample's delivery history were normal and full term labor, normal birth weight, and no complications after birth. Maternal age was older than 17 years when pregnant. Most children were fed by breast milk and milk powder together and fully vaccinated according to criteria of the Ministry of Health. Parents/caregivers raised children by themselves.

Past history of children with and without congenital disease were 23.62 and 73.12 percent respectively. Those children were treated continuously in public hospital. Past history in past 1 year showed that most children had the flu. Overall, parents / primary caregivers evaluated that the health of the children were in good health.

Living condition factors of most samples were a single-family with 4-6 members. Their houses were in municipal area, one-story, and in an alley, away from the main road. There were 1-2 bedrooms, no air conditioning in the bedroom, no air

purifiers, no burning of joss sticks, no pets, no smoking in the house. The main pollutant around the child's home and school was smoke from car exhaust.

There had been diagnosed by physician that 25.88 per cent of sample children was allergic symptoms such as asthma, food allergies and so on. Most children were diagnosed with an allergy for a period of one year and had ever hospitalized from allergies at least one time in the last six months. In assessing the severity of the allergic children, the main symptoms seen had been occurred no more than two times a week such as shortness of breath, coughing at night, coughing when exposed to smoke dust, stuffy nose, and runny nose. Parents/primary caregivers estimates that most children have very severe symptom. The top three causes were smoke or toxic fumes, temperature and humidity, and dust from rugs, pillows, curtains, respectively resulting in a stuffy nose, coughing and sneezing, and to be usually found outside the house, such as schools, shopping malls, markets, etc.

Symptomatic preventive behavior of allergic for children by Parents/primary caregivers were found that their behaviors were at highest level in aspects of following the treatment plan and health care and at high level in avoidance of stimulating allergic symptom.

The research findings suggested that continuously providing knowledge in taking care of allergic children in terms of drug use, environmental management, avoidance stimulants and etc., to the primary caregiver and family members may make child care more efficient.